

[Hendriksen.]

fordi Overenskomstvejen ikke bliver betraadt; maa Regeringen forbeholde sig at tage op til fornyet Overvejelse at løse Spørgsmaalet ved andre Foranstaltninger.

Altsaa en let, ja, endog meget let maskeret Trusel, der gentoges nu for et Øjeblik siden af den højtærede Minister. Hvorledes man i saa Fald agter at løse Spørgsmaalet, henstaar foreløbig i det skjulte.

Lovforslagets Enkeltheder finder jeg ingen Anledning til at komme nærmere ind paa. Det vil formentlig, af hvad jeg har anført, fremgaa, at Lovforslaget efter min Mening ikke alene er inderlig overflødigt, men direkte skadeligt. Det eneste Lyspunkt er, at disse Bestemmelser ikke skal gælde for Færøerne; paa de smaa Atlanterhavsøer maa man gerne arbejde over — hvorfor maa man i Grunden det?

Jeg har ikke i Sinde at stille Forslag om Udvalgsbehandling, fordi jeg er ganske klar over, at Lovforslaget skal trumfes igennem paa Trods af al Rimelighed og al sund Fornuft. Mit Parti vil ved Sagens tredie Behandling stemme imod Lovforslaget.

Axel Christensen: Spørgsmaalet om Regulering af Overarbejde har man jo gentagne Gange i Folketinget beskæftiget sig med, uden at der er opnaaet noget tilfredsstillende Resultat, men Spørgsmaalet er desværre stadig aktuelt. Det foreliggende Lovforslag maa ses som en Bestræbelse for en Udligning af de Arbejdsmuligheder, der foreligger, og det er ganske naturligt, at man søger at fordele den foreliggende Arbejdsmængde saaledes, at den bliver til Gavn for saa mange som muligt. Naar man ved, hvilken Ulykke det er for de Mennesker, der afvises fra Arbejdspladserne, maa man benytte alle Midler for at hindre noget saadant, og Lovforslaget er netop et saadant Middel. Uden at jeg tør tro, at Loven vil give nogen særlig stor Beskæftigelse til de nuværende arbejdsledige, vil jeg dog mene, at der kan opnaas en Del. Jeg ved meget godt, at en Omlægning af Arbejdskraften kan have sine Vanskeligheder, men Loven er sikkert nødvendig, for at man kan faa Forholdene vendt i den rigtige Retning. Naar Livets Goder nu paa saa mange Omraader er begrænsede, er det Lovgivningens Sag at medvirke til en saa god Fordeling som muligt af de Goder, der findes. Vi ser paa saa mange Omraader i disse Aar, hvorledes Arbejdsydelsen begrænses for den enkelte, og det sker jo til Fordel for det hele

Samfunds Vel. Det skal man ogsaa tænke paa, naar man beskæftiger sig med det foreliggende Lovforslag.

Jeg tror, at det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse; jeg hørte i hvert Fald ikke en Udtalelse af den højtærede Socialminister om, at Loven vilde begrænse Arbejdsløsheden væsentligt, og jeg vil heller ikke tro, det er den højtærede Socialministers Mening, at der herved skulde ske en meget stor Aflastning af Arbejdsløsheden. Men jeg betragter Lovforslaget som et Skridt i Retning af en bedre Fordeling af de Arbejdsmuligheder, der nu engang er til Stede, og en Hindring for, at en Del af dem, der i Øjeblikket ser deres Fordel ved at have saa meget Overarbejde som muligt, sætter deres Fortjeneste saa højt op som muligt, hvad der kan hindre andre i at faa en rimelig Dagfortjeneste.

Jeg er glad ved den højtærede Socialministers Udtalelse om, at det paa ingen Maade er Meningen at genere Produktionen. Derfor skulde vi tage den Slags ud af vore Forhandlinger, naar vi taler om Lovforslag, der sigter til at skabe bedre Forhold. Det fremmer i alt Fald ikke den gode Forstaaelse mellem Partierne, at man stempler Ministeren som den, der vil søge at genere dansk Produktion. Man møder ellers saa ofte den modsatte Udtalelse: at man er tilbøjelig til at forøge dansk Produktion paa Bekostning af det, som ellers købes som Færdigvarer i Udlandet. Derfor forstaar jeg ikke, at man vil stemple Socialministeren saaledes.

Jeg tror, at den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti har Uret i, at der ikke vil komme een Mand mere i Arbejde, fordi denne Lov vedtages, at den altsaa ikke skulde kunne medvirke dertil. Det er en stor Overdrivelse, og det varsler ikke godt om, at man virkelig vil søge Samarbejde for at fordele Arbejdsmulighederne.

Jeg skal ikke komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, men paa mit Partis Vegne tilsi en velvillig Behandling af Lovforslaget ud fra den Betragtning, at det er et Skridt i den rigtige Retning med Hensyn til Fordelingen af Arbejdsmulighederne.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Til det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) skal jeg bemærke, at Lovforslaget ikke er et Agitationsforslag. Jeg betragter det tværtimod som en Realitet.

Jeg har ikke, som af det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) hævdede, sagt, at Loven vilde være et virksomt